Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător D. Sîrbu)
Dosarul nr. 2a-3065/23
(2-21086798-02-2a-10082023)

D E C I Z I E

20 martie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chișinău

în componenţă:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Vitalie Cotorobai și Viorica Mihaila
Grefierul: Irina Pîntea

examinând în ședință de judecată publică cererile de apel declarate de către Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și de către Primăria mun. Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva Primăriei s. Bubuieci, Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” cu privire la încasarea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2023,

c o n s t a t ă:

La data de 08 iunie 2021, ***** a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Bubuieci, Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” cu privire la încasarea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, deține în drept de proprietatea autoturismul de model Renault Megan Grand Scenic, *****, a/p 2013. Autoturismul a fost asamblat cu anvelope de model „Continental Contieco Contact 5” 205/55 R17.

Relatează că, la data de 31 octombrie 2020, în jurul orelor 17:30, reclamantul, conducând autoturismul Renault Megan Grand Scenic, *****, a/p 2013, se deplasa pe strada ***** com. Bubuieci, mun. Chişinău, drumul L-467 şi a nimerit într-o groapă acoperită cu apă, în urma la ce s-au accidentat două anvelope

din partea stingă a autoturismului. Faptul impactului din 31 octombrie 2020, a fost documentat de către reprezentanții Direcției de Poliție mun. Chișinău prin dosarul nr. 11483 finalizat la 25 noiembrie 2020.

Susține că, potrivit raportului nr. 0111/20-D din 05 noiembrie 2020, efectuat de către expertul licențiat E. Apostol, prejudiciul adus în urma accidentului s-a evaluat în mărime de 6 944,00 lei.

Prin urmare reclamantul pretinde la suma de 6 944,00 lei cu titlul de prejudiciu adus din culpa pârâților: deteriorarea pieselor autoturismului.

Afirmă că, potrivit aceluiași raport nr. 0111/20-D din 05 noiembrie 2020, s-a constatat evaluarea anvelopelor din partea dreapta cu suma de 2 327,00 lei pentru fiecăre şi, în total 4 654,00 lei. Pin urmare reclamantul pretinde la recuperarea şi acestei sume de 4 654,00 lei.

Notează că, folosirea anvelopelor uzate, funcționale, nu este posibilă cu alte două noi, în total suma prejudiciului pretins constituie 11 598-00 lei.

Menționează că, pentru efectuarea evaluării, reclamantul a achitat 550,00 lei, la care reclamantul pretinde cu statut cheltuieli judecătoreşti în vederea stabilirii prejudiciului material. Pentru depunerea acţiunii, reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 365,00 lei, la care pretinde cu titlu cheltuieli judecătoreşti, în total suma cheltuielilor judecătoreşti constituie 915,00 lei. La fel, reclamantul pretinde la încasarea cheltuielilor suportate cu titlu de asistență juridică.

Precizează că, în vederea medierii, reclamantul a adresat reclamația pârâților cu propunerea de a achita suma prejudiciului. Cu regret, pârâții au redirecționat răspunderea, evitând rezolvarea litigiului pe calea amiabilă. Prin urmare, reclamantul a fost impus de a iniția prezentul proces civil cu solicitarea încasării silite a prejudiciului material.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza lit. f) alin. (2), art. 9, art. 15, alin. (2), art. 16, art. 19, art. 796, art. 934, art. 941, alin. (1)-(3), art. 1998, alin. (1), art. 2023 Cod civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2023, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva Primăriei s. Bubuieci, Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” cu privire la încasarea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău în beneficiul lui ***** suma de 11.598 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 550 lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza extrajudiciară, suma de 5.600 lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza judiciară, suma de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 365 lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii, iar în total suma de 23.113 lei.

În rest, cerințele reclamantului *****, s-au respins ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 27 mai 2023, a declarat apel Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2023.

În motivarea apelului a indicat că, instanța corect a calificat structura raportului de gestiunea delegată între DGMU și ÎM Regia „Exdrupo", însă a interpretat eronat clauzele contractului. Or, este absolut corectă premisa inițială a instanței, precum că „vinovat pentru producerea incidentului din 31 octombrie 2020 urma să fie recunoscută Întreprinderea Municipală Regia „Exdrupo", în calitate de Antreprenor". Însă este eronat cel de al doilea enunț al raționamentului și implicit este greșită concluzia finală a instanței, precum că vinovat de producerea incidentului din 31 octombrie 2020 se face DGMU pentru că nu ar fi prevăzut, sau ar fi omis să emită o dispoziție în adresa ÎM Regia „Exdrupo" în vederea solicitări intervenției pe drumul L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc, și înlăturării carențelor pe carosabilul respectiv.

Reiterează că, în cazul dat, concluzia greșită a instanței de judecată se datorează interpretării eronate a Contractului nr. 14/20 din 24.01.2020 privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreținere și reabilitare a infrastructurii căilor de comunicație din mun. Chișinău pentru anul 2020. Or, pct. 2.1 invocat de instanță, prin care serviciile se prestează de către Antreprenor în baza dispozițiilor Beneficiarului, trebuie interpretat în contextul și în interconexiune cu pct. 5.1 lit. d) din Contract, potrivit căruia Antreprenorul ÎM Regia „Exdrupo" este obligat să efectueze controlul săptămânal al stării căilor de comunicație din mun. Chișinău cu prezentarea Beneficiarului DGMU a raportului privind necesitatea intervenției la prestarea serviciilor.

Comunică că, DGMU emite dispoziția de intervenție doar după ce primește de la ÎM Regia „Exdrupo" raportul săptămânal privind necesitatea intervenției. În lipsa unui astfel de raport, DGMU nu emite nici o dispoziție. Astfel, ÎM Regia „Exdrupo" suportă toate consecințele nefavorabile pentru neîndeplinirea obligației de prezentare a raportului săptămânal privind necesitatea intervenției, fiind obligat să despăgubească persoanele terțe în conformitate cu pct. 8.9 din contract.

Menționează că, alt argument care demonstrează netemeinicia concluziei instanței cu privire la vinovăția DGMU în producerea incidentului din 31.10.2020, decurge din raportul de expertiză nr. 2117-2119 din 31.10.2022, expert judiciar Țurcan Valerii, care a concluzionat, că „pe anvelope prezentate de asemenea sunt prezente deteriorări și urme care au apărut în rezultatul deplasării pe o distanța îndelungată cu anvelopele depresurizate, cu lipsa presiunii de aer". Deci, este cert că după ce s-a produs incidentul, reclamantul ***** a mai parcurs cu pneurile sparte încă o distanța îndelungată, fapt care influențează asupra locului producerii

incidentului, și implicit asupra persoanei administratoare a drumului responsabile pentru tronsonul de drum avariat.

Învederează că, această constatare a expertului răstoarnă afirmațiile precum că incidentul a avut loc din cauza unei gropi pe carosabilul de pe str. ***** com. Bubuieci, fiindcă nu este clară locația exactă a incidentului și nu se cunoaște drumul sau tronsonul de drum pe care au fost avariate anvelopele, iar prin urmare, nu se știe cine este administratorul drumului responsabil de incident și care este obligat să despăgubească pe reclamant. Astfel, nu se cunoaște locul exact al producerii incidentului, însă cu siguranță nu este locul indicat de către reclamantul *****, fiindcă după ce s-au spart ambele cauciucuri din partea stângă, reclamantul a continuat să se deplaseze cu mașina avariată, iar groapa de pe carosabilul de pe str. Gospodari-lor, 6A, com. Bubuieci prezintă nu locul incidentului, ci locul unde șoferul ***** a oprit mașina, îndepărtându-se de la locul real al incidentului la o distanță îndelungată, cum a concluzionat expertul. În asemenea circumstanțe, sunt neîntemeiate pretențiile reclamantului ***** față de DGMU sub pretextul că este responsabilă de starea drumului pe care s-a produs accident.

Consideră că, concluzia instanței despre vinovăția DGMU vine în contradicție cu materialele cauzei, în special cu pct. 5.1 lit. d) din contractul nr. 14/20 din 24.01.2020, precum și constatările expertului judiciar Țurcan Valerii despre faptul deplasării pe o distanța îndelungată de la locul incidentului. Astfel, instanța absolut neîntemeiat a dispus încasarea de la DGMU în beneficiul reclamantului ***** valoarea a 4 (patru) anvelope noi în sumă de 2 327,00 MDL (două mii trei sute douăzeci și șapte lei 00 bani) fiecare, pentru a determina întinderea prejudiciului este necesar să fie stabilită valoarea anvelopelor deteriorate la momentul producerii incidentului (31.10.2020), precum și valoarea rămasă a anvelopelor avariate, fiindcă diferența între aceste două valori reprezintă întinderea exactă a daunei. Din acest punct de vedere, trebuie apreciat critic Raportul nr. 0111/20-D din 05.11.2020 efectuat de către „Expert Centru” SRL, care a stabilit costul total al reparării automobilului, fără a determina valoarea părților componente avariate la momentul producerii incidentului. Suma de 2 327,00 MDL constituie prețul pentru 1 (una) anvelopă nouă „Continental ContiEcoContact” 205/55/R17, pe când automobilul reclamantului în momentul producerii incidentului a fost dotat cu anvelope uzate, durata uzurii fiind 7 (șapte) ani, fiind folosite începând cu anul 2013 până în data producerii cazului (sfârșitul anului 2020).

Relevă că, în conformitate cu art. 19 alin. (3), (5) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68/2016, expertiza extrajudiciară se realizează în afara unui proces judiciar. Din acest motiv, expertiza extrajudiciară poate servi drept material auxiliar pentru o plângere, decizie, negociere, tranzacție de împăcare sau pentru un alt proces de natură extrajudiciară.

Așadar, legiuitorul a limitat utilizarea expertizelor extrajudiciare strict doar pentru procese extrajudiciare și în afara unui proces judiciar. Drept consecință, Raportul nr. 0111/20-D din 05.11.2020 efectuat de către „Expert Centru" SRL nici nu poate servi ca probă în prezenta cauză judiciară, fiindcă nu este proba admisibilă, iar instanța absolut nefondat a reținut-o ca probă și în baza ei a admis pretențiile reclamantului.

Subliniază că, în ceea ce privește argumentul instanței, precum că „anvelopele automobilului, pe aceiași axă trebuie să aibă aceleași dimensiuni", este de remarcat, că toate patru anvelope din automobilul reclamantului, atât cele două din partea stângă, cât și cele două din partea dreapta, au absolut aceeași dimensiuni 205/55 R17.

Menționează că, anvelopele de pe partea dreaptă, având tot aceeași dimensiuni ca și anvelopele deteriorate din partea stângă, pot fi montate și pe partea stângă, pe axa fața sau spate, fără nici o restricție sau interdicție. În general, toate patru anvelope cu care a fost echipat automobilul reclamantului în momentul incidentului, pot fi instalate fiecare atât pe partea stângă, cât și pe partea dreapta, atât în axa față, cât și axa spate. Astfel, nefiind specialist în domeniu și neavând nicio concluzie/constatare/raport emis de vreun specialist/expert, instanța absolut nefondat a conchis, precum că cele două anvelope de pe dreapta, cea din față și cea din spate, nu vor putea fi folosite, or, au dimensiuni diferite. Din contra, cele două anvelope din dreapta au aceleași dimensiuni ca și cele două deteriorate din partea stângă și implicit pot fi folosite, ceea ce răstoarnă concluzia instanței despre imposibilitatea folosirii lor în continuare.

În privința „specialiștilor" și informațiilor „de pe site-urile de specialitate din domeniu", prin care instanța a motivat hotărârea și a conchis despre imposibilitatea utilizării anvelopelor intacte (nevătămate) de pe partea dreaptă, informează că, instanța nu a indicat datele acestor specialiști, cunoștințele profesionale și genul de activitate a acestora. Judecarea cauzei s-a efectuat fără introducerea vre-unui specialist, fără audierea sau examinarea oricăror consultații sau explicații verbale ori scrise din partea specialiștilor, contrar prevederilor art. 230 CPC. Nici site-urile de specialitate nu au fost concretizate de către instanță, astfel că nu este posibil de verificat corectitudinea și veridicitatea informațiilor invocate de către instanță în susținerea concluziei sale de imposibilitatea utilizării anvelopelor nevătămate.

Specifică că, uzarea neuniformă a anvelopelor invocată de instanță, de fapt se referă la starea benzii de rulare a pneurilor, față de care legislația în vigoare stabilește doar o singură cerință, și anume ca înălțimea reziduală a profilului benzii de rulare să nu fie mai mică de 1,6 mm (pct. 122 pp, 5) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin HG nr. 357/2009). Această cerință nu are nimic comun cu dimensiunile anvelopelor, care indiferent de starea benzii de rulare, rămân mereu constante și neschimbate. Legislația nu interzice și nu impune

condiția pentru utilizarea pentru instalarea pe aceeași axă a automobilului două anvelope cu uzura diferită a benzilor de rulare. Astfel, sunt neîntemeiate concluziile instanței precum că „reclamantul este nevoit să-și schimbe toate anvelopele automobilului”, fiindcă astfel de constatări nu se bazează pe prevederile legislației în vigoare.

Consideră că, sunt neîntemeiate și încasarea de la DGMU a sumelor de 550,00 MDL (cinci sute cincizeci lei 00 bani) cu titlu de cheltuieli pentru expertiza extrajudiciară și a sumei de 5 600,00 MDL (cinci mii șase sute lei 00 bani) cu titlu de cheltuieli pentru expertiza judiciară, or, atât expertiza extrajudiciară cât și cea judiciară nu sunt relevante speței, ambele raporturi nu au determinat valoarea anvelopelor avariate, până la momentul producerii incidentului, și nu au stabilit pierderea reală a valorii bunului, ci au reflectat costul unor pneuri noi, care de altfel poate fi calculată pur și simplu în baza facturilor emise de către importatorii cauciucurilor, fără a fi necesară concluzia unui expert în acest sens. Mai mult, în conformitate cu art. 19 alin. (3), (5) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68/2016, expertiza extrajudiciară se realizează în afara unui proces judiciar. Din acest motiv, Raportul nr. 0111/20-D din 05.11.2020 ca expertiza extrajudiciară poate servi drept material auxiliar pentru o plângere, decizie, negociere, tranzacție de împăcare sau pentru un alt proces de natură extrajudiciară. Drept urmare, această expertiză extrajudiciară nu poate fi folosită ca probă în prezenta cauză, iar încasarea unor sume de bani drept compensarea cheltuielilor judiciare, dispuse de către instanța, este neîntemeiată, întrucât nu este necesară în prezenta cauză.

Cât despre expertiza judiciară, indică că: 1) Expertul judiciar Sandu Ion a determinat costul anvelopelor noi, care nu este obiectul material al raportului de reparare a prejudiciului, fiindcă au fost deteriorate două anvelope uzate cu care a fost echipat vehiculul reclamantului, și nu două anvelope noi, costul cărora a stabilit expert judiciar. Din cauza că expertului nu i s-a solicitat stabilirea costului anvelopelor foste în folosință cu care a fost echipat autoturismul reclamantului, el nici nu a solicitat prezentarea spre examinare acelor anvelope, fapt consemnat în raportul de expertiză nr. 698 din 17.05.2022. Totodată Expertul nu a concretizat tipul modelului anvelopelor Continental ContiEcoContact, or există cel puțin 4 tipuri ale acestui model de anvelope Continental: 3, 5, 6, EP (captura de pe site-ul www.autoshina.md a fost anexat de către pârâta DGMU). În condițiile în care prețul anvelopelor de fiecare tip este deferit, iar reclamantul nu a specificat tipul anvelopelor cu care a fost echipat vehiculul reclamantului, concluzia expertului despre costul anvelopelor ContiEcoContact 6 trebuie apreciat critic și din acest punct de vedere.

Afirmă că, concluzia expertului Sandu Ion expusă în raportul de expertiză nr. 698 din 17.05.2022, nu este relevantă speței și prezintă informații care pot fi

dobândite de orice persoană, chiar și fără abilități și cunoștințe speciale în domeniul științei și tehnicii. 6) Este absolut irelevant răspunsul la întrebarea nr. 2 din raportul de expertiză nr. 2117-2119 din 31.10.2022, expert judiciar Țurcan Valerii, care a concluzionat, că din „punct de vedere tehnic, anvelopele prezentate spre examinare de către reclamantul ***** puteau fi utilizate la automobilul de model Renault Megane Scenic, cu *****". Or răspunsul la această întrebare nu necesită cunoștințe speciale în domeniul științei sau tehnicii, răspunsul este pozitiv și rezultă din materialele cauzei: DA, a fost posibilă utilizarea/folosirea. Mai mult, anvelopele chiar au fost utilizate/folosite în momentul accidentului din 31.10.2020. Aceste circumstanțe ale cauzei erau clare și niciun participant la proces nu a pus la îndoială acest fapt. Astfel, era absolut inutilă numirea expertizei judiciare cu astfel de întrebare.

Menționează că, Expertul Țurcan Valerii nu a stabilit (nu a confirmat) data, ora și locul producerii deteriorărilor, deoarece materialele prezentate spre examinare sunt insuficiente. Astfel, expertul nu a constatat existența raportului de cauzalitate între groapa care s-a format pe carosabilul de pe str. Gospodari-lor, 6A, com. Bubuieci, pe de o parte, și prejudiciul cauzat, pe care reclamantul solicită a fi compensat, pe de altă parte. Din cele relatate mai sus se deduce netemeinicia încasării costului și a expertizei judiciare în sumă de 5 600,00 MDL (cinci mii șase sute lei 00 bani).

Solicită instanței de apel: 1) Admiterea apelului. 2) Casarea hotărârii primei instanțe în partea în care a fost admisă acțiunea, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care vor fi respinse pretențiile reclamantului.

La data de 30 mai 2023, în termenul stabilit de lege, Primăria mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanţe.

În motivarea cererii de apel a indicat că, prin Decizia CMC nr. 1/12 din 07.02.2018 „Cu privire la aprobarea contractului privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreținere a infrastructurii rutiere în municipiul Chişinău", s-a dispus delegarea cu dreptul de gest serviciului public, prin Contractul respectiv, încheiat între DGTPCC şi Î.M. Regia „Exdrupo", la începutul fiecărui an de gestiune (pct.3) prin această Decizie a CMC, DGTPCC a fost obligata să dispună şi să recepționeze delegarea gestiunii serviciului public prestate de I.M. Regia „Exdrupo", iar ultima va activa în strictă conformitate cu dispoziţiile şi prevederile Contractului privind delegarea de gestiune a serviciilor publice de întreţinere şi reabilitare infrastructurii căilor de comunicaţie în mun. Chişinău (pct. 4, 5).

Relevă că, având la bază cadrul juridic enunţat supra, între DGTPCC şi Î.M. „Exdrupo" a fost încheiat contractul nr. 14/20 din 24.01.2020 „privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreţinere şi reabilitare a infrastructurii căilor de comunicaţie din mun. Chişinău pentruanul 2020".

Subliniază că, în esenţă, instanţa corect a calificat structura raportului de gestiune delegată între DGTPCC (actuala DGMU) şi ÎM Regia „Exdrupo”, însă a interpretat eronat clauzele contractului. Or, este absolut corectă premisa iniţială a instanței precum că „vinovat pentru producerea incidentului din 31 octombrie 2020 urma să fie recunoscută întreprinderea Municipală Regia „Exdrupo ”, în calitate de Antreprenor”, deoarece doar după ce ÎM Regia „Exdrupo” transmite raportul săptămânal privind necesitatea intervenţiei, ulterior DGMU emite dispoziţia de intervenţie. În lipsa unui astfel de raport, DGMU nu emite nici-o dispoziţie. Astfel, Î.M. Regia „Exdrupo” suportă toate consecinţele nefavorabile pentru neîndeplinirea obligaţiei de prezentare a raportului săptămânal privind necesitatea intervenţiei, fiind obligat să despăgubească persoanele terţe în conformitate cu pct. 8.9 din contract.

Consideră că, sunt neîntemeiate pretenţiile reclamantului ***** faţă de Primarul General al Municipiului Chişinău sub pretextul că este responsabilă de starea drumului pe care s-a produs acidentul. Prin urmare, Primarul General al Municipiului Chişinău nu are atribuţii de întreţinere a infrastructurii rutiere în municipiul Chișinău, aceste competențe, în conformitate cu prevederile legii suscitate şi a deciziei CMC nr. 1/12 din 07.02.2018 „Cu privire la aprobarea contractului privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreţinere a infrastructurii rutiere în municipiul Chişinău”, fiind delegate în întregime Î.M. Regia „Exdrupo”, care este responsabilă în acest domeniu.

Cât despre încasarea solidară a prejudiciului, solicitată de către *****, menţionează că în condiţiile în care legea/act juridic identifică expres o autoritate publică responsabilă pentru starea tehnică a drumului, nu poate exista obligaţia solidară a pârâţilor (solidaritate pasivă). Obligaţia este solidară în cazul în care o prestaţie este datorată de doi sau mai mulţi debitori, iar creditorul are dreptul să ceară oricărui codebitor executarea integrală a prestaţiei în conformitate cu art. 796 Cod civil.

Reiterează că, în ipoteza în care există o singură persoană responsabilă pentru cauzarea prejudiciului, iar legea sau contractul nu prevăd răspunderea solidară a debitorilor, este neîntemeiată pretinderea intimatului la repararea prejudiciului de la trei pârâţi în mod solidar. Eventuala încasare solidară a pagubei, ar însemna recuperarea daunelor de la una (sau mai multe) dintre părţi, care cu siguranţă nu este responsabilă pentru starea tehnică a drumului şi nu are calitate de pârât, ceea ce echivalează cu emiterea unei hotărâri neîntemeiate şi ilegale.

Precizează că, în acest sens, Primarul General al Municipiului Chişinău nu are calitate de pârât şi nu i se poate impune achitarea unor despăgubiri băneşti pentru prejudicii suportate de către persoanele fizice şi juridice, inclusiv a intimatului *****.

Solicită admiterea cererii de apel; Casarea Hotărârii Judecătoriei mun.

Chişinău, Sediul Centru din nr. 2-14100/2021 din 26 mai 2023 în partea în care a fost admisă acţiunea; Pronunţarea unei Hotărâri noi de respingere a cererii de chemare în judecată a lui *****, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În această ordine de idei, Colegiul civil conchide că potrivit materialelor cauzei, la 26 mai 2023 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a pronunțat dispozitivul hotărârii, astfel, instanţa de apel conchide cererile de apel declarate la 27 mai 2023 și respectiv la 30 mai 2023, ca fiind depuse în termenul legal.

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantului Direcția generală mobilitate urbană Guțanu Iurie a solicitat admiterea cererii de apel din motivele invocate, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi soluții prin care acțiunea să fie respinsă integral. Cît privește apelul declarat de Primăria mun. Chișinău, la fel l-a susținut.

Reprezentantul intimatului Primăria s. Bubuieci, Cojocari Svetlana în ședința de judecată a lăsat la discreția instanței apelurile declarate de Direcția generală mobilitate urbană și de Primăria mun. Chișinău.

Intimatul ***** și apelantul Primăria mun. Chișinău, intervenientul accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo”, fiind legal citați în ședința instanței de apel nu s-au prezentat.

În circumstanțele date, Colegiul civil în temeiul art. 379 alin.(2) CPC a dispus examinarea cauzei în lipsa celor neprezenți care au fost înștiințați în mod legal despre data și ora examinării cauzei.

Audiind părţile prezente, studiind materialele dosarului, Colegiul consideră cererile de apel declarate de către Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și de către Primăria mun. Chișinău ca fiind nefondate și pasibil de respingere, cu menținerea hotărârii instanței de fond, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe.

Conform prevederilor art.118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin. (1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa

judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit dispoziţiilor art.373 alin. (1), (2), (3), (5) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin. (1), (2), (3), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În această ordine de idei, instanţa de apel reţine că obiectul prezentei cereri de chemare în judecată î-l constituie pretențiile privind încasarea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată depusă de *****, instanța de fond a admis-o parțial.

S-a încasat de la Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău în beneficiul lui ***** suma de 11.598 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 550 lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza extrajudiciară, suma de 5.600

lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza judiciară, suma de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 365 lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii, iar în total suma de 23.113 lei.

În rest, cerințele reclamantului *****, s-au respins ca neîntemeiate.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile aplicabile la caz şi criticile aduse în apel, Colegiul civil constată că instanţa de judecată ierarhic inferioară, corect a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a cerințelor reclamantului *****, reieșind din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că, reclamantul ***** deține în drept de proprietatea autoturismul de model Renault Megan Grand Scenic, *****, a/p 2013. Autoturismul a fost asamblat cu anvelope de model „Continental Contieco Contact 5” 205/55 R17.

S-a mai constatat că, la data de 31 octombrie 2020, în jurul orelor 17: 47, în Dispeceratul SST și CR al DP mun. Chișinău a parvenit informația prin intermediul operatorului „112” despre un accident rutier produs în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Gospodarilor 6A.

Potrivit încheierii ofițerului superior al SDAR al SST și CR a DP mun. Chișinău, Roman Chirica, din 25 noiembrie 2020, s-a stabilit că, în urma examinării cazului dat, s-a constatat că în mun. Chișinău, pe str. Gospodarilor 6A, se deplasa automobilul de model „Renault Megane” cu n/î MUM 789, condus de *****, deplasându-se din direcția comunei Bubuieci spre satul Bîc.

În regiunea imobilului 6A al străzii Gospodarilor, în momentul deplasării, a călcat cu ambele roți lateral stânga într-o groapă, deteriorându-și considerabil automobilul personal.

S-a stabilit că, cazul dat nu se califică ca accident de circulație, deoarece în acțiunile conducătorului auto nu este componență de contravenție și din acest considerent, acest caz s-a considerat ca nefast. Materialul dat a fost transmis pentru păstrare și evidență la dosarul de evidență al SSTCR a DP mun. Chișinău.

Conform procesului-verbal de examinare și verificarea stării tehnice a unității de transport din 31 octombrie 2020, în cadrul examinării s-a depistat deteriorări exterioare a unității de transport la ambele roți stânga cu tăieturi pe partea laterală.

Potrivit Deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 1/12 din 07 februarie 2018 „Cu privire la aprobarea Contractului privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreținere a infrastructurii rutiere din municipiul Chișinău”, pct. 2, s-a delegat cu dreptul de gestiune a serviciului public, prin Contractul privind delegarea de gestiune a serviciilor publice de întreținere și reabilitare a infrastructurii căilor de comunicație în municipiul Chișinău, încheiat între Direcția generală transport public și căi de comunicație (Direcția generală mobilitate urbană

a Consiliului Municipal Chișinău) și Întreprinderea Municipală Regia „Exdrupo” la începutul fiecărui an de gestiune.

Prin contractul nr. 14/20 din 24 ianuarie 2020, privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreținere și reabilitate a infrastructurii căilor de comunicație din mun. Chișinău pentru anul 2020, obiect al contractului constă în delegarea gestiunii serviciului public de întreținere și reabilitare a infrastructurii căilor de comunicație din mun. Chișinău pentru anul 2020.

Prin scrisoarea nr. 663 din 07 octombrie 2020, expediată de Primăria comunei Bubuieci, în adresa d-lui Lilian Copaci, șeful Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație, s-a intervenit cu rugămintea de a examina posibilitatea efectuării lucrărilor de plombare a drumului L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc, totodată s-a solicitat dispunerea serviciilor specializate să intervină la reabilitatea acostamentului drumului indicat mai sus în segmentul Chișinău – Bubuieci.

Totodată, prin scrisoarea nr. 08-02/7224 din 28 octombrie 2021, emisă de Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, în adresa lui Spînu Andrei, viceprim-ministru, Ministru al infrastructurii și Dezvoltării Regionale, se confirmă că, în conformitate cu Hotărârea de Guvern nr. 1468 din 30 decembrie 2016, privind aprobarea listelor drumurilor publice naționale și locale, drumul L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc este inclus în lista drumurilor publice locale și se află în gestiunea Primăriei mun. Chișinău.

Astfel, ***** pretinde încasarea prejudiciului material în mărime de 11 598,00 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, prejudiciu și cheltuieli de judecată care urmează a fi încasate în mod solidar de la Primăria s. Bubuieci, Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău.

Conform art.2 al.930 pct.3 lit.c) din Legea drumurilor nr.509 din 22 iunie 1995, străzile sunt definite ca drumuri publice din interiorul localităților care sunt proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale de nivelul întîi, sau, după caz, a municipiilor Chișinău și Bălți.

Totodată, art.5 din aceiași lege, întitulat ”Administrarea drumurilor” stipulează că, administrarea drumurilor locale este asigurată de către autoritățile administrației publice locale de nivelul întîi și de nivelul al doilea conform art.2 al.(3) pct.3).

Art.11 al.(2) lit.e) din Legea privind delimitarea proprietății publice nr.29 din 05 aprilie 2018, raportează străzile la categoria bunurilor din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale de nivelul întîi.

Potrivit art.2 al.(2) și art.3 al.(2) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr.136 din 17 iunie 2016, mun.Chișinău este o unitate administrativ-teritorială de nivelul al doilea, care include în componența sa unități administrativ-

teritoriale de nivelul întîi, stabilite în Legea nr.764-XV din 27 decembrie 2001 privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova. Consiliul municipal și Primarul general exercită competențe și atribuții specifice autorităților publice locale de nivelul întîi în teritoriul orașului Chișinău și de nivelul al doilea – în raporturile cu orașele, satele (comunele) din componența municipiului.

Art.5 al.(2), art.13 al.(1) din Legea drumurilor nr.509 din 22 iunie 1995, prevede că administrarea drumurilor locale (inclusiv străzilor) este asigurată de către autoritățile administrației publice locale de nivelul întîi și de nivelul al doilea. Administratorul drumului poartă răspundere pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, inclusiv pentru starea tehnică a drumului pe care îl deține sau administrează.

În conformitate cu art.15 al.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Conform art. 16 alin. (1) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin:

a) recunoaşterea dreptului;

b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic;

d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligaţiei în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalităţii;

i) rezoluţiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

(2) Metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art. 796 Cod civil, dacă doi sau mai mulţi debitori datorează o prestaţie în aşa fel încît fiecare este dator să efectueze întreaga prestaţie, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sînt legaţi solidar.

Art. 934 Cod civil prevede că, creditorul are dreptul la despăgubiri pentru întregul prejudiciu cauzat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului în care debitorul demonstrează că neexecutarea este justificată. Despăgubirile trebuie să

acopere doar prejudiciul suferit de creditor care este consecința directă și necesară a neexecutării. Prejudiciul reparat prin despăgubiri cuprinde și prejudiciul viitor care, în mod rezonabil, s-ar fi produs. Prejudiciul cuprinde prejudiciul patrimonial și nepatrimonial (moral). Debitorul răspunde pentru fapta reprezentantului său și a persoanelor cărora le-a încredințat executarea obligației în aceeași măsură ca pentru propria faptă.

Potrivit art. 1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugămînții sau ale consimțământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

De asemenea, aplicabil situaţiei din speţă este art. 2006 alin. (4) Cod civil, care prevede că, în cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.

Iar art. 2023 Cod civil stipulează că, dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulți participanți, aceștia poartă răspundere solidară. Se consideră participant nu doar autorul faptei cauzatoare de prejudicii, ci și cel care l-a instigat sau l-a susținut, precum și cel care a beneficiat în mod conștient de un folos în urma prejudiciului cauzat altuia (participanți). În cazul acțiunii în regres, partea fiecărui participant din obligația solidară este proporțională contribuției sale la săvîrșirea faptei ilicite dacă aceasta poate fi determinată.

În acest context, Colegiul Civil reţine că strada L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc este inclusă în lista drumurilor publice locale și se află în gestiunea Primăriei mun. Chișinău.

La rândul său, Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului mun. Chișinău este o subdiviziune a Consiliului mun. Chişinău, ce are în sarcina sa dezvoltarea infrastructurii urbane, care să permită utilizarea cu ușurință a oricărei modalități de deplasare pe care o aleg locuitorii. Aceasta implică reparația și întreținerea drumurilor, amenajarea parcărilor, întreținerea și modernizarea iluminatului public, asigurarea transportului accesibil, confortabil și sustenabil, managementul și siguranța traficului.

Conform obiectivelor Direcției generale mobilitate urbană a Consiliului mun. Chișinău, Direcția are ca scop promovarea politicii unice şi a strategiei de

dezvoltare în domeniul activităţii sistemului de transport public şi căi de comunicaţie; coordonarea activităţii întreprinderilor din domeniul transportării călătorilor, indiferent de tipul de proprietate şi forma organizatorico-juridică; coordonarea activităţii întreprinderilor implicate în întreţinerea şi dezvoltarea căilor de comunicaţie; coordonarea activităţii întreprinderii implicată în întreţinerea şi dezvoltarea reţelelor electrice de iluminat; asigurarea securităţii participanților la trafic, prin organizarea măsurilor și mijloacelor de siguranță (indicatoare rutiere, marcje rutiere, semaforizare etc); realizarea şi implementarea unei strategii cu privire la dezvoltarea parcărilor şi parkingurilor în municipiul Chişinău.

Ca întreprinderi municipale subordonate Direcției generale mobilitate urbană a Consiliului mun. Chișinău figurează Întreprinderea Municipală Regia exploatarea drumurilor şi podurilor „Exdrupo”; Întreprinderea Municipală Rețelele electrice de iluminat „Lumteh”; Societatea pe Acțiuni Firma de construcție a drumurilor „Edilitate”; Întreprinderea Municipală „Regia transport electric Chișinău”; Întreprinderea Municipală „Parcul Urban de Autobuze”; Întreprinderea Municipală „Prim Trans”.

Instanța de apel reține că, potrivit Deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 1/12 din 07 februarie 2018 „Cu privire la aprobarea Contractului privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreținere a infrastructurii rutiere din municipiul Chișinău”, pct. 2, s-a delegat cu dreptul de gestiune a serviciului public, prin Contractul privind delegarea de gestiune a serviciilor publice de întreținere și reabilitare a infrastructurii căilor de comunicație în municipiul Chișinău, încheiat între Direcția generală transport public și căi de comunicație (Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău) și Întreprinderea Municipală Regia „Exdrupo” la începutul fiecărui an de gestiune.

Iar, prin contractul nr. 14/20 din 24 ianuarie 2020, privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreținere și reabilitate a infrastructurii căilor de comunicație din mun. Chișinău pentru anul 2020, obiect al contractului constă în delegarea gestiunii serviciului public de întreținere și reabilitare a infrastructurii căilor de comunicație din mun. Chișinău pentru anul 2020.

Mai mult, potrivit pct. 2.1 al Contractului nr. 14/20 din 24 ianuarie 2020, privind delegarea de gestiune a serviciului public de întreținere și reabilitate a infrastructurii căilor de comunicație din mun. Chișinău pentru anul 2020, în delegarea gestiunii serviciului public, serviciile se prestează de către Antreprenor, în cazul dat Întreprinderea Municipală Regia „Exdrupo”, în baza dispozițiilor beneficiarului, la caz Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău, conform modalității de calcul și tipul de servicii prestate, care vor fi anexe la prezentul contract și se vor executa în termen până la data de 31 decembrie 2020.

Colegiul civil reține că prin incidentul din 31 octombrie 2020, reclamantului ***** i s-a cauzat un prejudiciu, prejudiciul constînd prin deteriorarea a două anvelope la automobilul personal, din partea stîngă, anvelope ce nu mai pot fi folosite.

Prin urmare, vinovatul în producerea incidentului din 31 octombrie 2020 urmează să compenseze lui ***** prejudiciul cauzat, or cel din urmă a fost prejudiciat și datorită prejudicierii este în imposibilitate de a exploata în continuare automobilul personal, din mijloace proprii suplimentare a înlăturat defectele produse, pentru a beneficia în continuare de exploatarea automobilului.

Mai mult, prejudiciul cauzat automobilului, a fost din cauza carosabilului deteriorat semnificativ, care a produs incidentul din 31 octombrie 2020 și a cauzat prejudiciul reclamantului *****.

Având în vedere faptul că Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău, nu a prevăzut, sau omis de a emite o dispoziție în adresa Întreprinderii Municipale Regia „Exdrupo” pentru a solicita intervenția pe drumul L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc, și de a înlătura carențele pe carosabilul respectiv, Colegiul civil consideră că instanța de fond just a concluzionat că anume Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău se face vinovată de producerea incidentului din 31 octombrie 2020.

Astfel, Colegiul civil respinge ca neîntemeiată critica apelanților conform căreia instanţa de fond, nu a stabilit corect că de producerea incidentului dat se face vinovat Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău or, potrivit înscrisurilor anexate la materialele cauzei, drumul L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc este inclusă în lista drumurilor publice locale care se află în gestiunea Primăriei mun. Chișinău, iar, potrivit site-lui https://mobilitatechisinau.md/, Direcția Generală Mobilitate Urbană este subdiviziunea Consiliului mun. Chișinău, ce are în sarcina sa dezvoltarea infrastructurii urbane, care să permită utilizarea cu ușurință a oricărei modalități de deplasare pe care o aleg locuitorii, care implică reparația și întreținerea drumurilor, amenajarea parcărilor, întreținerea și modernizarea iluminatului public, asigurarea transportului accesibil, confortabil și sustenabil, managementul și siguranța traficului.

Potrivit raportului nr. 0111/20-D din 05 noiembrie 2020, privind evaluarea costului de manoperă, pieselor de schimb și a materialelor necesare pentru reparația automobilului, efectuat de către expertul licențiat E. Apostol din cadrul SRL ”Expert Centru”, prejudiciul adus în urma accidentului s-a evaluat în mărime de 6 944,00 lei.

Totodată, potrivit Raportului de Expertiză Judiciară nr.698 din 17.05.2022, efectuat de către Centrul Național de Expertize Judiciare, expertul Sandu Ion, s-a constatat că costul unei anvelope noi de vară de model ”Continental Contieco

Contact 6” 205/55 R17 91V, la data de 16.05.2022 constituie 2908 lei.

Ținând cont de faptul că s-a dovedit că în urma incidentului din 31 octombrie 2020, s-au deteriorat anvelopele automobilului reclamanului și nu mai pot fi folosite, din cauza uzurii neuniforme, instanţa de fond întemeiat a ajuns la concluzia de a încasa de la Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău prejudiciul material în mărime de 11 598,00 lei, or, dacă incidentul din 31 octombrie 2020 nu avea să se producă, reclamantul *****, urma să conducă și în continuare, pe drumurile naționale, automobilul său, cu anvelopele existente la momentul producerii incidentului.

Colegiul concluzionează că la emiterea soluției în cauză instanța de fond fond a apreciat toate probele prezentate de către părți, a determinat circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii și în final a emis o hotărîre justă și legală.

Se apreciază critic afirmațiile apelantului, precum că DGMU emite dispoziția de intervenție doar după ce primește de la ÎM Regia „Exdrupo” raportul săptămânal privind necesitatea intervenției. În lipsa unui astfel de raport, DGMU nu emite nici o dispoziție. Astfel, ÎM Regia „Exdrupo” suportă toate consecințele nefavorabile pentru neîndeplinirea obligației de prezentare a raportului săptămânal privind necesitatea intervenției, fiind obligat să despăgubească persoanele terțe în conformitate cu pct. 8.9 din contract.

Or, prin scrisoarea nr. 663 din 07 octombrie 2020, expediată de Primăria comunei Bubuieci, în adresa d-lui Lilian Copaci, șeful Direcției Generale Transport Public și Căi de Comunicație, s-a intervenit cu rugămintea de a examina posibilitatea efectuării lucrărilor de plombare a drumului L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc, totodată s-a solicitat dispunerea serviciilor specializate să intervină la reabilitatea acostamentului drumului indicat mai sus în segmentul Chișinău – Bubuieci, totodată, prin scrisoarea nr. 08-02/7224 din 28 octombrie 2021, emisă de Întreprinderea de Stat „Administrația de Stat a Drumurilor”, în adresa lui Spînu Andrei, viceprim-ministru, Ministru al infrastructurii și Dezvoltării Regionale, se confirmă că, în conformitate cu Hotărârea de Guvern nr. 1468 din 30 decembrie 2016, privind aprobarea listelor drumurilor publice naționale și locale, drumul L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc este inclus în lista drumurilor publice locale și se află în gestiunea Primăriei mun. Chișinău, iar Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău, contrar competențelor sale legale, nu a prevăzut, sau omis de a emite o dispoziție în adresa Întreprinderii Municipale Regia „Exdrupo” pentru a solicita intervenția pe drumul L 467 Chișinău – Bubuieci – Bîc, și de a înlătura carențele pe carosabilul respectiv.

Mai mult ca atît, instanța de apel consideră că autoritatea publică responsabilă de întreprinderea măsurilor corespunzătoare în scopul protecţiei

contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, este exonerată de răspundere pentru prejudiciul cauzat sau ne preîntâmpinat doar în cazul în care demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiunilor care îi revin.

Altfel spus, până la proba contrară se prezumă că achitarea prejudiciului cauzat la producerea incidentului din 31 octombrie 2020 este imputabilă Direcției generale mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău, întru-cît apelanții nu au prezentat nici o probă care să confirme vice-versa, or, conform art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Cât privește încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul reține următoarele.

Conform art. 82 CPC Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit art. 96, alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Dat fiind faptul că, cerințele reclamantului ***** au fost admise în parte, instanța de fond întemeiat a dispus încasarea de la Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal a cheltuielilor de judecată, și anume: suma de 550,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza extrajudiciară, suma de 5 600,00 lei cu titlu de cheltuieli pentru expertiza judiciară, suma de 5 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 365,00 lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul înaintării acțiunii.

Colegiul civil constată că, argumentele invocate în cererea de apel au fost deja supuse examinării şi aprecierii juste de către instanţa de fond, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, iar actele normative vizate au fost interpretate şi aplicate elocvent de instanţa de fond prin prisma circumstanţelor importante ale cauzei. Instanţa de apel notează că, reprezentanții apelanților nu au invocat nici un argument plauzibil în vederea justificării netemeiniciei hotărârii instanţei de fond.

Mai mult, reieșind din principiul disponibilității părților în procesul civil și în virtutea prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care indică expres că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, Colegiul judiciar a constatat cu certitudine că reprezentantul Direcției generale mobilitate

urbană a Consiliului Municipal Chișinău și a Primăriei mun.Chișinău în instanța de apel nu au putut confirma prin probe circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor acestuia.

Se resping ca neîntemeiate afirmațiile apelanților precum că, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente, deoarece aceștea interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă și respectării prevederilor art.121, art.122 Codul de procedură civilă..

În consecinţă, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanţe.

În asemenea împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate și legale, în concordanță cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererilor de apel, ca fiind neîntemeiate.

Luînd în considerație cele expuse, Colegiul civil consideră necesar de a respinge cererea de apel depusă de Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și de către Primăria mun. Chișinău. Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Primăriei s. Bubuieci, Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” cu privire la încasarea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a), art.390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ,

d e c i d e:

Se resping cererile de apel declarate de către Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și de către Primăria mun. Chișinău.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Primăriei s. Bubuieci, Direcția generală mobilitate urbană a Consiliului Municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, intervenient accesoriu ÎM Regia exploatare a drumurilor și podurilor „Exdrupo” cu privire la încasarea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei motivate.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Vitalie Cotorobai

Viorica Mihaila